

1916 3 697 Mill. Kr. Heraf vil fragaa som afgiftsfri dels kommunale Ejendomme, for hvilke Jordværdien andrager i alt ca. 138 Mill. Kr., dels for alle Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder indtil 2 000 Kr.s Jordværdi — i alt ca. 520 Mill. Kr. Den afgiftspligtige Jordværdi vil herefter udgøre ca. 3 039 Mill. Kr. Desuden vil visse Statsejendomme være fritagne; for disse Fritagelser kan bestemte Tal ikke opgives; med Undtagelse af Hovedstaden vil det dog kun være forholdsvis ubetydelige Beløb, det drejer sig om.

De kommunale Ejendomsskatter udgjorde i 1917—18 i alt 44,8 Mill. Kr. Til Afløsning vilde der altsaa kræves gennemsnitlig 1,475 pCt. Grundskyld. Imidlertid vilde der kræves en noget forskellig Procent i de forskellige Kommuner, i Landkommunerne gennemsnitlig 1,612 pCt., i Frederiksberg Kommune 1,859 pCt. og i Københavns 1,433 pCt., medens Provinsbyerne kun vilde behøve 0,699 pCt. til Afløsning af de nuværende meget lave Ejendomsskatter.

Ejendomsskatten 1917—18 i Procent af Jordværdien 1916.

	Samlet Jordværdi 1916. Mill. Kr.	Afgiftspligtig Jordværdi 1916. Mill. Kr.	Ejendomsskatter 1917—18.	
			I alt 1 000 Kr.	Procent af afgiftspligtig Jordværdi.
København	650	569	8 155	1,433
Frederiksberg	104	95	1 766	1,859
Provinsbyerne	408	371	2 593	0,699
Landkommunerne	2 535	2 004	12 870	0,642
			19 440	0,970
I alt...	3 697	3 039	44 824	1,475

Paa Landet er Beskatningen imidlertid af forskellig Størrelse i de forskellige Amter og navnlig i de forskellige Sognekommuner. Det vil være nødvendigt at tage Hensyn hertil ved at give Kommunerne en passende Bevægelsesfrihed ved Fastsættelsen af Grundskyldsprocenten.

For Amternes Vedkommende udgør Ejendomsskatterne gennemsnitlig 0,642 pCt. af Grundværdien. For at sikre Amterne den nødvendige Bevægelsesfrihed vil det være nødvendigt at give dem Ret til Udskrivning af indtil 0,8 pCt. Skulde denne Procent i Fremtiden undtagelsesvis vise sig utilstrækkelig, vil Amterne have den Udvej at anvende Ligning paa Kommunerne i Stedet for direkte Skatteligning.

De sognekommunale Ejendomsskatter udgjorde gennemsnitlig 0,970 pCt. af Grundværdien. Mellem de enkelte Sognekommuner er der imidlertid betydelig større Forskelligheder i Ejendomsbeskatningen end mellem de forskellige Amtsraadskredse. Det Spillerum over Gennemsnittet, som er givet Sognekommunerne, vil, hvis Amtskommunerne benytter deres Udskrivningsret fuldt ud, kun være 0,23 pCt., og vil ikke altid være tilstrækkeligt. Spillerummet forøges imidlertid ved de foreslaaede Bestemmelser i § 5, for saa vidt Amtskommunen udskriver mindre end 0,8 pCt.,

hvad der sikkert i Almindelighed vil være Tilfældet. Det maa derfor antages, at kun et ringe Antal Kommuner ikke vil være i Stand til at afløse alle deres nuværende Ejendomsskatter med Grundskylden. Reglerne i Forslagets § 7 vil imidlertid medføre, at deres Provenue af Ejendomsbeskatningen i hvert Fald ikke bliver ringere.

Det maa i øvrigt i denne Sammenhæng erindres, at Jordværdien ved Vurderingen i 1920 maa antages at ville vise en betydelig Stigning, saaledes at de foreslaaede Grænser for den kommunale Grundskyld kun i rene Undtagelsestilfælde vil være utilstrækkelige til fuld Afløsning af de nuværende Ejendomsskatter.

For Hovedstadens Vedkommende vil de 2 pCt. Grundskyld kun tillade en mindre Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen.

Derimod vil Provinsbyerne blive sat i Stand til at forøge deres Ejendomsbeskatning til op mod det tredobbelte, saaledes at det vil være muligt i mærkbar Grad at formindske Personbeskatningen.

Den nedenstaaende Oversigt viser, hvorledes Hartkornet, den skattepligtige Ejendomsskyldværdi, Jordværdien og den efter Forslaget skattepligtige Jordværdi fordeles sig paa Ejendommene i Landdistrikterne.